

A woman is lying on a bed covered with a rich, deep red silk sheet. She is wearing a matching red strapless top. Her hands are resting on her chest and waist. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the silk and the contours of her body.

L. MARIE ADELINÉ

S · E · C · R · E · T
III

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

L. MARIE ADELINÉ

S·E·C·R·E·T
III

Η αποκάλυψη

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Νίνα Μπούρη

«Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου».

Εκδόσεις Πατάκη – Ξένη λογοτεχνία

Σύγχρονη ξένη λογοτεχνία – 316

L. Marie Adeline, *S.E.C.R.E.T. III*

Τίτλος πρωτοτύπου: *S.E.C.R.E.T. Revealed*

Μετάφραση: Νίνα Μπούρη

Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος

Επιμέλεια-Διόρθωση: Μαρία Σεβαστιάδου

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Φιλμ-Μοντάζ: Γιώργος Κεραμάς

Copyright © L. Marie Adeline, 2014

This edition published by arrangement with C. Fletcher
& Company LLC.

Copyright © για την ελληνική γλώσσα, Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2014

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Νοέμβριος 2014

KET 9509 ΚΕΠ 911/14

ISBN 978-960-16-6013-4

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.3665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΓΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

*Για τη Λίσα ΛαΜπορντέ,
με αγάπη και ευγνωμοσύνη*

[Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ]

Κ Ε Ϊ Σ Σ Ι

ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ είχε περάσει; Μόνο μία εβδομάδα από τότε που είχα φορέσει το μαυρόασπρο δαντελένιο φανελάκι με το ασορτί κιλοτάκι; Με το αυτί κολλημένο στην πόρτα, τον άκουσα να ανεβαίνει δυο δυο τα σκαλιά, αναγκάζοντας τον εαυτό μου να μετρήσει έως το πέντε από την ώρα που άκουσα το σιγανό χτύπημά του, βάζοντας τα δυνατά μου να φανώ κάπως λιγότερο ενθουσιασμένη για τον ερχομό του απ' όσο ένιωθα στην πραγματικότητα. Κατόρθωσα να συγκρατηθώ τρία δευτερόλεπτα και μετά άνοιξα ορμητικά την πόρτα.

Ήταν ο Γουίλ μου, κρατώντας μια χούφτα καχεκτικά λουλούδια, ολοφάνερα κλεμμένα από κάποιον βάζο στο καφέ.

«Για σένα...» μουρμούρισε χώνοντας τα λουλούδια κάτω από τη μύτη μου, προτού τα πετάξει πάνω από το κεφάλι μου στο πάτωμα πίσω μου. «Και για μένα...» συνέχισε σηκώνοντάς με στην αγκαλιά του και μεταφέροντάς με στο κρεβάτι μου.

Με πέταξε πάνω στα σκεπάσματα. Τσίριξα από χαρά καθώς ανέβαζε το φανελάκι στο στήθος μου για

να φιλήσει την κοιλιά μου. Ύστερα το σώμα μου χαλάρωσε βλέποντας πόσο τον διέγειρε η γεύση που είχε το δέρμα μου, κάνοντάς τον πιο πεινασμένο, πιο σκληρό, κάτι που μεγέθυνε τόσο την αδημονία όσο και την αναστάτωσή μου. Ο ήχος που βγήκε από το λαρύγγι του όταν μου έβγαλε το φανελάκι και το πέταξε παραδίπλα... Τον ακούω ακόμα.

«Είσαι πραγματική;» με ρώτησε χουφτώνοντας το στήθος μου.

«Τώρα που το λες, έχω σκεφτεί να τους βάλω σιλικόνη, αλλά δεν είμαι τέτοια κοπέλα, καταλαβαίνεις...» είπα περνώντας τεμπέλικα τα δάχτυλά μου μέσα από τα πυκνά μαύρα μαλλιά του.

Αλλά το αστείο μου δε θα του αποσπούσε την προσοχή. Δεν ήμασταν πλέον «μόνο φίλοι». Ήμαστε εραστές. Κι εκείνος είχε χαθεί μέσα μου, στο σώμα μου, στα μαλλιά μου, στο δέρμα μου. Ήμουν ωκεανός, άφηνα τον πόθο να με κατακλύσει, το αίμα μου κόχλαζε στέλνοντας μικρές ανατριχίλες στα πόδια μου, κάνοντάς με να πονάω στα σημεία που θα άγγιζε σύντομα. Τράβηξε το κιλοτάκι μου και το πέταξε πάνω από το κεφάλι μου. Αυτό χτύπησε στο παράθυρο κι έπεσε στο πάτωμα. Κοίταξε το κορμί μου σαν να ήταν μπουφές, χωρίς να ξέρει πού να το πρωτοφιλήσει. Τα χέρια του ήξεραν πού να πάνε, ιδιαίτερα τα δάχτυλά του, ακολουθώντας την καμπύλη της λεκάνης μου, για να με αγγίξουν εκεί όπου, υγρή, τον περίμενα.

«Σε θέλω κολασμένα...» μου είπε ακουμπώντας την καυτή παλάμη του στο δέρμα μου, σπρώχνοντας μέσα μου ένα δάχτυλο.

Ειπώθηκαν κι άλλα· δεν τα θυμάμαι, όμως... Τα

βλέφαρά μου ήταν κλειστά, το αίμα βούιζε στα αυτιά μου, η προσμονή μου ήταν τόσο μεγάλη, ώστε σήκωσα τα χέρια πάνω από το κεφάλι προσφέροντάς του το σώμα μου σαν δώρο, απλώς για να δω τι θα το έκανε. Τότε ήταν που με γύρισε μπρούμυτα, σηκώνοντάς με, βυθίζοντας τα δόντια του στα πισινά μου, όχι πολύ δυνατά, μόνο τόσο ώστε να αφήσει το αποτύπωμα της κυριότητάς του πάνω μου. Τον άκουσα να τραβάει τα ρούχα του για να τα βγάλει. Κατόπιν τα χέρια του έσφιξαν τους γοφούς μου και κύρτωσε το σώμα μου ακόμα περισσότερο, ανοίγοντάς με για κείνον, με τα μπράτσα μου τεντωμένα στα πλάγια, το μάγουλο ακουμπισμένο στο μαξιλάρι. Αισθάνθηκα τη στύση του καθώς διείσδυε μέσα μου και σπάρταρρησα για να τον βοηθήσω να μπει, ξαναναμμένη πια, λαχταρώντας να με πηδήξει. Είχα γίνει ζώο· τα δάχτυλά μου είχαν μετατραπεί σε νύχια γαμψά που τραβούσαν το κάλυμμα του κρεβατιού. Τα δικά του χέρια ανηφόριζαν στην πλάτη μου, χαϊδεύοντας το δέρμα που απλωνόταν μπροστά του.

«Αχ, Θεέ μου, Γουίλ...»

Δεν μπορώ να εξηγήσω τέτοια λαχτάρα, όπως δεν μπορώ να εξηγήσω και το πόσο γεμάτη ένιωσα όταν άρχισε να μπαίνει αργά μέσα μου, κρατώντας κόντρα με την παλάμη στον γοφό μου, αφού ήταν ξεκάθαρο ότι σύντομα θα ακολουθούσε τρέλα. Αλλά αυτό που θυμάμαι στην αρχή ήταν εκείνο το τέλειο αργό γλίστρημα προς τα μέσα και ύστερα η εξαίσιος γλύκα ενώ τραβιόταν προς τα έξω. Έμπαινε μέσα μου ξανά και ξανά, κι εγώ άρχισα να ακολουθώ τις κινήσεις του με τα βογκητά μου ή τα βογκητά μου ακολουθού-

σαν τον ρυθμό του – δύσκολο να καταλάβω. Οι μηροί μου απλώθηκαν, η πλάτη μου αψιδώθηκε περισσότερο. Αισθάνθηκα τους αντίχειρές του να ζουλούν τους γοφούς μου και μετά κοίταξα πάνω από τον ώμο μου το πρόσωπό του, τόσο αποφασισμένο, τόσο έκπληκτο. Νομίζω ότι θέλησα να τον ξυπνήσω από την έκστασή του. Γιατί ποιον άλλο λόγο είχα να το πω; Γιατί να του ζητήσω να με ξυλίσει στον πισινό; Σταμάτησε.

«Κάν' το...» είπα μέσα από τα δόντια μου, με τα μαλλιά μου μπροστά στο πρόσωπό μου.

Πρώτη φορά μού περνούσε από το μυαλό. Αλλά βρισκόμασταν σ' ένα άλλο μέρος, σ' ένα κτηνώδες μέρος, και το αισθανόμουν. Ο Γουίλ μού έδωσε απότομα μια γλυκιά ξυλιά –έτσι απλά– τρίβοντάς με ύστερα μαλακά, και μου άρεσε η αίσθηση, ο τρόπος με τον οποίο το δέρμα του πάνω στο δικό μου έστελνε δονήσεις κατευθείαν στο κέντρο μου, σφιχτά τυλιγμένο τώρα γύρω από το καυλί του, που μπηγόταν μέσα μου.

«Ναι. Κάν' το πάλι!» τον πρόσταξα, με το πρόσωπο χωμένο στο πάπλωμα, τα μάτια κλειστά. *Τι μου συμβαίνει;*

Με είχε συνεπάρει πια το γαμήσι. Εκείνος έμπαινε τόσο δυνατά μέσα μου, που ακόμα κι αν το προσπαθούσα, δε θα μπορούσα να αλλάξω την τροπή που είχαν πάρει τα πράγματα. Έφερα ένα ζαλισμένο δάχτυλο στη σφιχτή κλειτορίδα μου αποζητώντας άπληστα να τελειώσω, αλλά εκείνος μου το έδιωξε βάνουσα, βρίσκοντάς με με το δικό του δάχτυλο – που η αίσθησή του ήταν πολύ καλύτερη πάνω σ' εκείνο τον κόμπο. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να

γραπωθώ από το κάλυμμα, να πιαστώ και να τινάζω τους γοφούς μου προς τα πίσω, ενώ στο οπτικό μου πεδίο συνωστιζόνταν λευκά αστράκια.

«Είσαι πολύ σκληρός...» τραύλισα, και τότε συνέβη, τότε με αιφνιδίασε το καυτό κύμα του οργασμού, με ανέβασε ψηλά, πολύ ψηλά και με έσπρωξε στην άβυσσο καθώς αναστέναζα *Αχ, ναι, ναι, αχ, Θεέ μου, αχ, Γουίλ...* ενώ εκείνος έλεγε *Χριστέ μου, Κείσσι, τελειώνω!* και τραβιόταν έγκαιρα για να τινάξει το σπέρμα του στη ραχοκοκαλιά μου, παρόλο που και οι δύο ξέραμε ότι τα προφυλακτικά ήταν απαραίτητα, αλλά, *φίλε*, από ένα σημείο και μετά δεν υπάρχει γυρισμός, δεν υπάρχει τρόπος να σταματήσεις και ούτε χρειάζεται κιόλας. Ήταν δικός μου και ήμουν δική του. Τον διάλεξα, με διάλεξε. Ήμαστε ο ένας του άλλου. Αν υπήρχαν συνέπειες, θα τις αποδεχόμασταν. Έπειτα από ρίγη ευχαρίστησης μερικών δευτερολέπτων σωριάστηκε πάνω στο κορμί μου, πιέστηκε μέσα μου τραβώντας με κοντά του, ασθμαίνοντας και γελώντας από την τόση καλοτυχία.

«Θεέ και Κύριε...» μου ψιθύρισε στο αυτί.

«Ξέρω...» του αποκρίθηκα κλείνοντας για λίγο τα μάτια και ευχαριστώντας τους θεούς του σεξ που υπήρχε αυτός ο άντρας.

«Δε μου λες... Αυτό πώς σου ήρθε;»

Είχα ξεχάσει ήδη ότι, με τον κώλο σηκωμένο στον αέρα, είχα ζητήσει από τον γλυκό μου Γουίλ να με ξυλίσσει.

«Αυτό με την ξυλιά...» συνέχισε, χωρίς να έχει ξελαχανιάσει εντελώς, ξεκολλώντας προσεκτικά από την πλάτη μου, για να σωριαστεί στο πλευρό μου.

Γύρισα στο πλάι για να τον κοιτάξω και το χέρι μου πήγε σ' εκείνο το κομμάτι της κοιλιάς του που αγαπούσα περισσότερο, το κομμάτι που κολλούσε ακόμη από τα υγρά μας. Συλλογίστηκα πώς η φωτιά της φιλίας μας συνδουλιζόταν τόσο πολύ καιρό, που κάποτε είχα ανησυχήσει ότι δε θα καταφέραμε ποτέ να δημιουργήσουμε αρκετή φλόγα ανάμεσά μας.

Δεν ανησυχούσα πια γι' αυτό.

«Δεν ξέρω...» του απάντησα ανασηκώνοντας τους ώμους μου. «Υποθέτω ότι... με παρέσυρε το πάθος!» Γέλασα, χώνοντας το πρόσωπό μου στο μαξιλάρι. Ακουγόμουν γελοία!

«Γιατί ρωτάς;» του είπα σηκώνοντας το κεφάλι για να πάρω ανάσα. «Σε ενόχλησε;»

«Ασφαλώς και όχι! Απλώς δε σε είχα για λάτρη του σπορ».

«Δεν ξέρω αν θα με χαρακτήριζα έτσι, αλλά ναι, εκείνη τη στιγμή ένιωσα, τι να πω... Σαν να ήταν η σωστή δόση αλατοπίπερου».

«Θα κρατήσω το πιπέρι πρόχειρο για το μέλλον...» μου αποκρίθηκε υψώνοντας την πλατιά παλάμη του για να τη χτυπήσει θριαμβικά στη δική μου, υπογραμμίζοντας έτσι το χαζό γλυκό αστεϊάκι του.

Τη στιγμή που συλλογιζόμουν *Τι τυχερή είμαι που ο φίλος μου ο Γουίλ είναι δίπλα μου στο κρεβάτι*, τράβηξε όλο το κεφάλι μου στο πρόσωπό του για ένα μακράς διάρκειας βαθύ φιλί.

Το στόμα του στο στόμα μου – αυτό θα θυμάμαι πιο πολύ από κείνη τη μέρα.

«Ποιος να το φανταζόταν ότι είσαι θεά του σεξ...» μου φιθύρισε πιάνοντας το σαγόني μου.

Έριξα πίσω το κεφάλι κι έβαλα τα γέλια, μιας και αγνοούσε παντελώς το S.E.C.R.E.T.

Σε λιγότερο από μία εβδομάδα, όμως, ο Γουίλ θα ανακάλυπτε από πού είχε μάθει να είναι τόσο θεική η εν λόγω θεά του σεξ – κι εγώ θα έμενα στα κρύα του λουτρού σ' έναν σκοτεινό διάδρομο στο Latrobe's. Θα με θεωρούσε μια παλιοπουτάνα, που κουβαλούσε πάνω της τη μυρωδιά ενός άλλου, την ηδονή ενός άλλου, οχτώ διαφορετικών αντρών εκτός από τον ίδιο: όλων από το S.E.C.R.E.T. – εννιά αν μετρούσαμε και τον Μαρκ Ντρούρου, τον οποίο είχα στρατολογήσει η ίδια.

Σύντομα δε θα ήμουν για τον Γουίλ μια θεά του σεξ, αλλά μια επικίνδυνη γυναίκα.

Σύντομα αυτός ο άντρας, που κάποτε δε με χόρταινε, δε θα έβλεπε την ώρα να φύγει από κοντά μου.